

କବିତା

ଏତିକି କରୁଛି ଥଳି

ଉଦୟର ବର ବୂପରେ ସିଏ ଅବଦାର,
ନାହିଁ ବାମା ଯା'ର

ଡକଲାଗେ, ପରଲାଗେ ଏଥାର ସଂପାଦ
ସାର୍ଥକୁ କରନ୍ତି ପଛ ନିଃସାର୍ଥକୁ ଆଗ
ଧାରଣ କରନ୍ତି ବୁଣ୍ଡ ତୋର, ବଜରାଗ,
ଚରିତ୍ର ଯୋଗାଟି ପରି ନାହିଁ କେବେ ଦାର
ଅନ୍ୟର ଫୁଲାଠାରେ ଥାଏ ସୁଖ, ଭାବ,
ବାପାକର ରାଗ

ଉପରଟି ଭାବି ଶଣ ଭିତରେ ସରାଗ।
ସମର୍ପେ ମିଳୁଣ୍ଡ ସିଏ ଧ୍ୟ ସେ ସତାନ
ଉଣା କରିବାକି କେବେ ତାଙ୍କ ସମାନ,
ସେହି, ଆଶାର୍ବାଦ ବିନା ସବୁ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ପିଢ଼ ଶଣ ଶୁଣିବାରେ ଯାଇ ଏ ଜାବନ,
ବାପା ମୋ ମହାନ୍

ହୃଦୟରେ ହେଲାଥାନ୍ତୁ ସବା ସେ ଆସାନ।

-ଶୁଭନାରାଯଣ ଶତପଥୀ
ବିଜ୍ଞପୁର, ପ୍ରଭୁତ୍ତି, ମୁଖୀ

ଡେଇଆ ଜାତିର ପରିବାର ଆମ
ଧରମ, ବଜିଆ କଥା,
ଜାତି ବିପରିରେ ନୁଆଳ୍ ଦେବାକି
ଡେଇଆ ମା'ର ମଥା।

ଉଜନ୍ତି ଭାବନା ଏହି ବରଷଟା
ଅନ୍ତରେ ଦେଖ ଠାକୁର
ଦେଖିଆ ହୋଇବା ନାହିଁ ଯାଦିବା
ନେବେ ସେ ବଢ଼ଇ କର।

ଆର ବରଷକୁ ଖେଳିବା ତା' ସାଥେ

ବଢ଼ ଦାଣ୍ଡେ ହୋଇ ମେଳି

କରୋନା କବନ୍ତୁ ଫୁଲକି ଦିଅ ହେ

ଏତିକି କରୁଛି ଥଳି।

-ବାପ କିଶୋର ପରିତା
ବଦଗତ ବୁଝ କଲୋମା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବାପା ମୋ ମହାନ୍

କାନ୍ଦରେ ବସାଇ ସିଏ ମେଳାରେ ମୁଖୀୟ

ଅନିକଲେ ନାନାପ୍ରବ୍ୟ ଆଣି ହାତେ ଦିଏ,

ମୁଖ, ଡିଅ ମୋର କହି ଛାତିକୁ ମୁଖୀୟ

ଉଦୟିଷ୍ଟ ଗତିବାକୁ ନିତି ଖୁଲୁଥାଏ,

ବାପା ମୋର ସିଏ

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୁଖୀୟ କେବେ ଆପରି ନ ଥାଏ।

-ପରିବାର ଗୀତ ଗଣ୍ଡା, ସହର, ବଜାର

ସବୁଠାରେ ତାଙ୍କ ନାମେ ମୁଁ ଥିଲେ ନିଜର,

ହାରେ ନାହିଁ କେବେ ଠୁଣ୍ଡିଲେ ବାପା ମୋର

-ମୁଖୀୟ ମଳିକ

ମଙ୍ଗଲପୁର, ଅମ୍ବରାତି, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆଇନା

ଜେଜେ ଓ ଜେଜୀ

ହାତରେ ବାନି ପୌତ୍ରକ ଛାତି

ମୁଖରେ ଖଦି ପଟଟି

କେବେ ମୋ ବାଲିଲେ ଶଶ୍ଵର ଘର

ଭୁଲୁଭୁଲୁ କରି ମୋର ଘାତି।

କେବେ ଗଲା ପରେ ତା' ବାପା ଘର

ଦେଶରେ ଲକତାନ୍ତର ହେଲା ଆରମ୍ଭ

ଅଖ କଥ ସବୁ ହୋଇଲା ଠେପ୍

ବଢ଼ଗଲା ତା' ର ରକତ ତାପ।

ପାରିଲାନି ଫେରି ହୋଇଲା ତେବେ

ଭାଗ୍ୟକର ଭାଗ୍ୟକର ଘାତି।

କେବେ କଥ ମନେ ପତର ନିଟି

କେବେ ହେବ ଏହି ପ୍ରଗମ୍ଭ ଛାତି।

ଆସିଲା ଶେଷରେ ସେହି ସମୟ

ଲକତାନ୍ତର ଟିକିଏ ହୋଇଲା କୋହଳ

ଜେଗା ଫୋନ୍ କଲେ କେବେ ପାଖକୁ

କହିଲେ ସଥଳ ନେଇ ଯିବାକୁ।

ଜେଗା କଥ ଶୁଣି ଜେଜେ ଆମର

ମୁଖ ବାହାରିଲେ ହୋଇ ତରତେ।

କରୋନାଠୁ ବର୍ତ୍ତବାର ମାନି ନିଯମ

ସରକାର ମାନି କର ପାଳନ।

-ମୁଖୀୟ ମଳିକ

ମଙ୍ଗଲପୁର, ଅମ୍ବରାତି, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପିଲାଙ୍କ ଧରିତ୍ରୀ ୧୧

ଜାଣିଛି କି

■ ଗତ ୪୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାନବ
ସଥ୍ୟତା କାରଣରୁ ହେଲା ନୀତି
ପ୍ରଗତିର ଜାବକରୁ ସମ୍ମୂହ ଲୋପ
ପାଇ ଗଲେଣି।

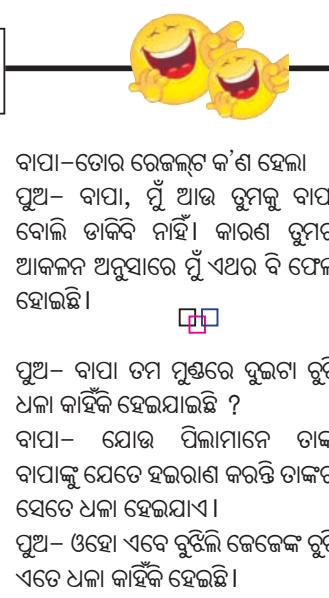

■ ଅନୁସାରନ୍ତର ଜଣାୟାଇଛି କି
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଶୁପତ୍ରୀ
ମାନକର କୁଣ୍ଡ ପଣେ ଦେଖିଲେ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ବୁଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ।

■ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗାର୍ଲସ
ତାଙ୍କର ଆବିଶାର କରିଥିବା ସବୁ
ଜାବକୁ ଖାଇଛନ୍ତି।

■ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ତ୍ରିକର ଖିଲୁ ନାର୍ତ୍ତା ଦେଖିଲେ
ଭିନ୍ନ ସ୍ଵରବେଳେ ପିଞ୍ଜରାରେ
ବଦମ ଥିବା ଜାବକୁଣ୍ଡରୁ କିମି ମୁଖ
କରି ଦେଇଥାଏନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ- ଭାଲ କୁଣ୍ଡରୁ ପେତେବେଳେ
ଆମେ ଆମେରକରେ ଥିଲୁ
ସେତେବେଳେ ବିନ୍ଦୁତ ସରବରତ
ବନ ହେଲେ କୁଣ୍ଡ ପୋଷାଇନ୍ତି
ମୁଖ୍ୟମ୍ୟ ଫେର କହୁଥିଲୁ।

ଦ୍ୱାଦୟ- ହେଲେ ଆମ କରନ୍ତରେ ତ
ମୁଁ ପାଖ ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ପଚାରିଦିଏ
ଲାଭନ କରିଛି କି ନାହିଁ।

ବାପା- ବାପା ତମ ମୁଖରେ ଦୁଇଗା ହୁଣ୍ଡି
ଧାଳି କାହିଁକି ହେଲାଇଛି ?

ବାପା- ଯୋଗ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ
ବାପାକୁ ପେତେ ହେଲାଇବା କରନ୍ତି ତାଙ୍କର
ସେତେ ଧାଳ ହେଲେ ଦେଖାଇଯାଏ।

ମୁଖୀ- ଓହେ ଏବେ କୁଣ୍ଡରୁ କାହିଁକି
ଏବେ ଧାଳି କାହିଁକି ହେଲାଇଛି।

(ପରାକା ପଳ ବାହାରିଲା ପରେ)

ଗିନିକ ଖାଲୁରୁ ରେକର୍ଡ

.....

୧୪୫ କି.ଗ୍ରା.ର ରୁଟି

ପିଲାମାନେ, ତମେ ସମସ୍ତେ
ହୁଣ୍ଡି ଓ ମିଶ୍ରମ ଖାଇଥାବା । ଘରେ
ହୁଣ୍ଡି ତିଆରି ହେବା ସମୟରେ ବି
ବେଶ୍ୟବ୍ୟବ । ବୁଟିର ଆକାର ଏହି
ଏହା କେବେ ବଢ଼ ସେ କଥା ବି
ଜାରୀଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହୁଣ୍ଡି ଓ ଜେନ
କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ୧୪୫ କିମ୍ବା ହୋଇପାରେ ?

